

ДО ЗЕМЕДЕЛЕЦА МАНОЙЛО Й.: КОЙТО ИМА, ЩЕ МУ СЕ ДАДЕ

Учудват те думите на Спасителя: „Който има, нему ще се даде и ще му се преумножи, а който няма, и това, що има, ще му се отнеме” (Мат. 13:12). Нима е справедливо, питаш, да се отнема от бедния и малкото, което има, а да се дава на богатия? Ти разсъждаваш така, воден от духа на нашето злокобно време, когато мисълта за материалното е засенчила първостепенните въпроси за човешкия живот на земята, за неговия смисъл и неговата цел. Ако тук ставаше дума за благата на този свят, наистина щеше да бъде несправедливо да се вземе от бедняка и да се даде на богаташа. Това би било в противоречие с други думи на Христос: „Който ти проси, давай”. Би било в противоречие и с притчата за богаташа и бедния Лазар. Ето, в Небесното царство от немилостивия богаташ е отнето всичко, а на убогия Лазар всичко е дадено. Следователно тук не може да става дума за материално имущество. Макар в живота да се случва богатият да забогатява все повече, а бедният все повече да обеднява; макар понякога да се отнема и последното имущество на бедняка и да се дава на богатия - всичко това е само символ (образ) на случващото се в духовната реалност. Истинският смисъл на тези Христови думи става ясен, ако се вземе предвид онова, което ги предхожда, а именно притчите за сеяча и семето и за светлината, която не може да бъде скрита (Лук. 8:16). Светлината - това е истината. Който е вкусил сладостта на истината като Божи дар и жадува и се старае да я придобие в още по-голяма мяра, нему ще се даде и ще се преумножи, за да може да я възвестява и на други. Света Варвара нямала учител, но имала стремеж към истината и душа, готова да я приеме, затова Бог ѝ открил богатството на истината. А някои съвременни еретици стискат в шепата само една частичка от Христовата истина, отхвърляйки пълнотата ѝ, съхранявана от Православната Църква. Както слугата с единия талант, те са закопали присвоената от тях частица и ревностно я пазят от умножаване. Затова и тази малка частичка ще се вземе от тях и ще се върне на онези, от които са я взели. Те мислят, че притежават цялата Христова истина. Понякога евангелистите се допълват и поясняват един друг. Така и в дадения случай Лука допълва и пояснява думите на Матей. У Лука четем: „А който няма, ще му се отнеме и това, що мисли, че има” (Лук. 8:18).

Мнозина високоумни философи не притежават истината, но мислят, че я имат и не се стремят да я познаят и приемат, а тя идва само от Христос. Затова тяхната мнима истина ще бъде отхвърлена и няма да даде плод, а Божият дар, който са употребили за пагубно възгордяване против своя Творец, ще им бъде отнет от Дарителя на всички дарове и ще бъде даден на други, които имат страх Божи, ревност, вяра и любов. „Така постъпваме и ние - казва свети Йоан Златоуст. - Когато виждаме, че някой ни слуша разсеяно и оставя без внимание всички наши доводи, ние спираме да говорим, защото колкото повече настояваме, толкова повече неговата небрежност се увеличава.” Тогава му обръщаме гръб и предлагаме словото на истината на онези, които имат по-голямо желание да слушат. Бог постъпва като стопанин, който първо сее семето си и край пътя, и на каменисто място, и в тръни, и на добра земя, но като види какво се случва със семето в първите три случая, той посвещава цялата си грижа само на добрата земя. Колкото повече ражда една нива, толкова по-грижливо я обработва и засява стопанинът. А земята, която се намира край пътя и на каменисто място, и в тръни, той постепенно изоставя,

виждайки, че тя не му принася плод. И събира семето, което е хвърлил в нея, и го засява в плодородната земя.

Всичко това се отнася до Божието слово, посято от Христос по целия свят. Ако някой отхвърли Божието слово или злоупотреби с него, то се взима от него и се дава в излишък на онзи, който вече го има и се радва да придобие още и още.

Мир на теб и радост от Господа!